

Λόγιος συνεργάτης μας ἐκ Κερκύρας ἀπέστειλε πρό τινος πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι πρῶτον ἐλεγείον τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Ἀλβίου Τιβούλλου. Ὁ ὑπὸ το ψευδώνυμον Γλαῦκος Πόντιος κρυπτόμενος δόκιμος μεταφραστὴς μετεχειρίσθη 13 συλλάβους καὶ 15 συλλάβους στίχους πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ λατινικοῦ διστίχου, καὶ πῖσ ἦν μετὰφρασιν τοῦ κειμένου. Ὡς γνωστὸν καὶ ὁ κ. Πολυλάς μετέφρασε καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Ἐστία» τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ τὸ 3ον ἐλεγείον εἰς 15 καὶ 17 συλλαβούς στίχους.

ΠΡΩΤΟ ΕΛΕΓΕΙΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΒΙΟΥ ΤΙΒΟΥΛΛΟΥ

Ἄλλος λαμπρὸ συνάζοντας χρυσάφι νὰ πλουτίζη
καὶ δουλεμένης γῆς ζευγαῖς περισσῆς νὰ ἔχη,
ἂν πάντα θὰ ἔχη ἐχθροῦ σιμὰ παιδέματα καὶ τρόμους,
ἂν μάχης σαλπισμοὶ τὸν ὕπνο θὰ τοῦ διώκουν·
5. ἐμένι ἢ φτώχεια μου ζωὴν ἀτάραχην νὰ δίδῃ,
κι' ἄστυσταν μόνον στυὰ νὰ λάμπῃ 'ς τὴ γωνιά μου.
Σύγκαира κλήματα χλωρὰ καὶ μ' ἄξιο χέρι δένδρα
ἐγώ, σὰν χωρικός, μεγάλα θε φυτεύω·
κ' ἢ Ἑλπίδα πάντ' ἀλάθευτη σωρούς καρπῶν καὶ μούστους
10. νὰ δίδῃ ἐμὲ πηχτοὺς ἀπὸ λυτὸ γεμᾶτο.
Ἵτι λατρεύω τοὺς θεοὺς, καὶ ἂν ἔρμος κάμπου πάλος
ἀνθόπλεγμα φορῆ, καὶ ἂν τριστρατοῦ στυλάρη
κι' ὄποιον καρπὸν πρωτόλειβον ὁ χρόνος μοῦ ὠριμάσῃ
τοῦ ἀγροτικοῦ θεοῦ σὰν ἀπαρχὴ τὸν φέρω.
15. Ξανθὴ Δῆμητρ', ἀστάχυνο θὰ κρεμασθῆ στεφάνη
ἀπ' τὸν δικό μου ἀγρὸ 'ς τὴ θύρα τοῦ ναοῦ σου·
κόκκινον Πρίαπο σκοπὸ μὲς τὰ δένδρα θὰ στυῶ,
νὰ σκιαζῇ τὰ πουλιὰ μὲ φοδερὸ δρεπάνη.
Λάρυπες, ἅγιοι φύλακες ἀγροῦ, ποῦ πλούσιος ἦταν
20. καὶ τώρα εἶναι φτωχός, κ' ἐσεῖς ἔχετε δῶρα·
τότε μοσχάρι' ἀριθμητὰ μοῦ ἐξάγιζε δαμάλα·
γῆς θυμὰ ὀλιγοστῆς μικρῆ ναι ἀρνάδα τώρα·
Γιὰ σὰς ἀρνάδα θὰ σφαχθῆ νεαροὶ χωριάταις γύρω
«δῶσ' τε καλὰ κρασιὰ καὶ θέρους» νὰ φωνάζουν.
25. Τώρα ἤμπορῶ πλέον νὰ ζῶ ἀρκούμενος 'ς ὀλίγα,
χωρὶς 'ς τὰ μακρὺνὰ νὰ βάζωμαι ταξείδια,
καὶ τοῦ Σειρίου ταῖς ζεσταῖς ἡμέραις ν' ἀποφεύγω
σὲ δένδρῳ σκιερῷ, 'ς τὸν ρύακα πσῦ τρέχει·
καὶ ὡστόσο δὲν θὰ ἐντρέπωμαι καὶ ἂν δίκωπην ἔχω πιάσῃ,
30. ἢ ἐπιλαλήθῃ ὀκνὸ ζευγάρη μὲ βουκέντρι·
δὲν θὰ βαριώμαι ἀγκαλιαστὰ καὶ ἀρνάδα μὲς τὸν στάβλο
κ' ἐρίθῃ νὰ γυρῶ, ποῦ ἐξέχασε τὴ μάννα.
Πλὴν τὸ μικρὸ κοπάδι μου, κλέφταις καὶ λύκοι ἀφῆσ' τε·
ἀπ' ἀφθονη κοπῆ κυνίγι νὰ ζητᾶτε.
35. Ἐγὼ ἐξαγνίζω χρονικῶς ἐδῶ τὸν πιστικὸ μου,
ἐγὼ τὴ γαλινὴν ἰδίην μὲ γάλα ραίνω.
Ἐλάτε καὶ ἀπὸ τράπεζα φτωχῆ δεχθῆτε δῶρα,
θεοί μου εἰς καθαρὰ, πλὴν πύλινα λεκάνια·
τί μ' εὐκόλοπλαστον πηλὸ τὰ πρῶτα του ποτήρια
40. κ' ὁ ἀρχαῖος χωρικός κεράμια ἔχει φτυῖσθ.

Προγόνων πλούτη δὲν ποθῶ κ' οὔτε τὰ στάρια πλέον.
πῶδιδαν 'ς τὸν παπποῦ θησαυρισμένοι θεοί·
σπαρτὰ μοῦ σῶνουν ἄριστά, 'ς τὸ στρώμα ν' ἀναπαύω
τὰ μέλη ἂν μοῦ βολῆ καὶ εἰς τραπεζοῦ κλινάρι.
45. Πόσο ἀρεστὸ ν' ἀκούω βοαῖς ἀνέμων πλαγιασμένους
σφίγγοντας τρυφερὰ τὴν ποθητὴ 'ς τὸν κόρφο,
ἢ τὸν χειμῶν' ἀξέγνοιαστος, ἐνφ ἢ νοτιὰ χιονίζει,
μ' ἤχο βροχῆς βοηθὸ νὰ πέφτω εἰς γλυκὸν ὕπνο!
Ἄς λάβω τούτα καὶ ἄς γενῆ πλούσιος, ὡς πρέπει, ἐκεῖνος,
50. ποῦ πηλητικαῖς βροχαῖς καὶ ὀργῆ βαστᾶ πελάγου.
Παρα γιὰ τὰ ταξείδια μου μιὰ κόρη νὰ δακρῶσθῃ,
κάλλη ὄλα νὰ χαθοῦν χρυσάφια καὶ σμαράγδια!
Ἐσέ, Μεσσάλλα, πρέπειναι γῆς καὶ πελάγου μάχαις,
λάφυρα νὰ ἔχη ἐχθρῶν τὸ σπῆτι σου στολίδι·
55. ὠραίας νέας ἄλυσοι κρατοῦν ἐμὲ δεμένον,
ὡς θυρωρὸν ἐμπρὸς εἰς τὴ σκληρὴ τῆς θύρα.
Ἐμὲ δὲν μέλουν ἔπαινοι, Ἀηλία μου· νὰ ἦμαι
μόνον ἀρκεῖ μ' ἐσέ καὶ ἄς λέγωμαι ἀκαμάτης.
Εἶθε 'ς τὴν ὥρα τὴ στερνὴ σὲ νὰ θωρῶ κ' ἐσένα
60. μὲ χέρι χαλαρὸ πεθαίνοντας νὰ σφίγγω.
Θὰ κλαύσης καὶ κοιτάμενον 'ς τὴν κλίνη, ποῦ θὰ καύσουν
μὲ δάκρυα θλιδερὰ θὰ μὲ νεκροφιλήσης·
Θὰ κλαύσης· σιδερόδετα δὲν ἔχεις περικάρδια,
ἀλλ' οὔτε ἢ τρυφερὴ καρδιά σου ἔχει στερνάρι.
65. Σπῆτι μὲ μάτι' ἀδάκρυτα δὲν θὰ εἰμπορῆ νὰ γύρῃ
ἀπὸ τὸ ξόδι αὐτὸ κάνεις, παρθένα ἢ νέος.
Ἀηλία, μὴ τὸν ἴσκιο μου ταρᾶξερ καὶ λυπύσου
τὴν τρυφερὴ σου εἰδή, τὴν ἐξπλεκὴ σου κόμη.
Πλὴν ὅσο ἢ μοῖρ' ἀφίνει μας, 'ς τὸν ἔρωτ' ἄς πλεχθοῦμε·
70. θὰ ἐλθῆ καὶ ὁ Χάρος δὰ μὲ σκέπασμα μαυρίλας·
καὶ τὰ γεράματα θὰ ἐλθοῦν συρτὰ καὶ τ' ἀσπρομάλλη
ἔρωτας καὶ γλυκὰ δὲν θὰ ταιριάζουν λόγια.
Τῶρ ἢ Ἀφροδίτη ἢ μέτωρῃ μοῦ πρέπεται, ποῦ θύραις
δὲν τρέπομαι νὰ σπῶ καὶ θέλω νὰ μαλῶνω.
75. Γι' αὐτὰ καλὸς εἰμ' ἀρχηγὸς καὶ ἀγωνιστής· σημαῖαις
καὶ σάλπιγγες μακρὰ χυθῆτε, εἰς διψασμένους
αἵματα, πλούτη φέρετε· κ' ἐγὼ 'ς τὴ θυμωνιά μου
ἦσυχος ὁ ἀψηφῶ καὶ πλοῦτ. καὶ τὴν πείνα.

Μετὰφρασις Γλαῦκου Ποντίου.

- 17. Τ' ἀγάλματα τοῦ Πρίαπου εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἰταλίαν ἦσαν συνήθως χρωματισμένα μὲ κοκκινάδαρην.
- 19. Lares, ἐρετταῖαι θεοί· lares compitales, ἐκεῖνοι ὑποῦ ἦσαν φύλακες τριστρατοῦ καὶ ἀγρῶν.
- 36. Pales, ποιμενικὴ θεοτῆς τῆς ἀρχαίας Ἰταλίας.
- 24. Ἐνοστὶ ἐδῶ τὴν τελετὴν τοῦ ἐξαγνισμοῦ κοπαδιῶν καὶ ἀγρῶν.

- 53. Μ. Βαλέριος Μεσσάλλας Κορβίνος, ὑπάτος, ναύαρχος εἰς τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ἀκτίου καὶ ρήτορας· φίλος προστάτης τοῦ Τιβούλλου.
- 57. Ἀηλία, ἡ πρώτη ἀγαπητικὴ τοῦ Τιβούλλου. Τὸ ἀληθινὸ τῆς ὄνομα, κατὰ τὸν Ἀπουλήιον, ἦταν Πλαυτία.

ΣΤΡΟΦΟΥΛΕΣ

.....ἐπι τύμῳ.

Ψυχαροῦδες πετοῦν,
μιὰ τὴν ἄλλην ζητοῦν
μὲς 'ς τ' ἀγάκια κ' ἀπάνου'ς τοὺς κρίνους.
ἔτο' ἢ ὀίμες περνοῦν,
ἔτο' ἢ ὀίμες γυροῦν
μὲς τοὺς ἔρωτες, μέσα 'ς τοὺς θρήνους.

Τὸ νερὸ ῥοβολᾷ
ἀπ' τὸ βράχο ψηλὰ
καὶ ἀναδίνει γλυκύτατον ἤχο·
καὶ τὸ δάκρυο γεννᾷ,
καὶ ἄς κυλᾷ σιγανὰ,
εἰς τοῦ τάφου τὴν πλάκα τὸ στίχο.

Α. ΓΡΑΙΚΟΣ

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Μετὰ βίον 364 ἐνιαυτῶν ἡ Ἀκαδημία τῆς πολυ-
θειλήτου πόλεως Λαζάνης, τῆς ἐγερομένης ἐπὶ
τῶν ἀκτῶν τῆς λίμνης Δερμῶν καὶ φιλοφειδύσης ἀ-
πειροπληθεῖς ἐτησίως ξένους, ὀρμημένους πρὸς τὴν
ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, διὰ τῆς ἰδρύσεως
ἐν αὐτῇ ἱατρικῆς Σχολῆς προήγατο πρὸ ἡμερῶν εἰς
Πανεπιστήμιον. Συνεκάλει δὲ τὰ Πανεπιστήμια ἀμ-
φοτέρων τῶν Κόσμων, ἵνα χαιρετίσωσι τὴν νέαν
Πανεπιστημιακὴν τῆς περιωπῆν καὶ ἡτοίμαζεν ἐορ-
τὰς διὰ τοὺς πρέσβεις τῶν Ἀκαδημαϊκῶν Συγκλη-
των καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν φοιτητῶν. Ἡ
Ἐλβετία ἀρίμει τοῦ λοιποῦ ἐν ἐπι πλέον Πανεπι-
στήμιον καὶ αἱ alma mater τῆς Γενεύης, τῆς

Βάλης, τῆς Βέρνης καὶ τῆς Ζυριχῆς ἔχουσι τοῦ
λο·ποῦ ἐν τῷ ἠθικῷ προσώπῳ τῆς ἀριγενήτου ἐν
Λαζάνῃ alma mater νέαν συναγωνίστριαν.

— Ὁ σοφὸς γάλλος πρεσβύτες καὶ πρώην ὑπουρ-
γος Βαρθελεμῦ Σαιντιλιέρ ἐπέρανε κατ' αὐτὰς μετὰ
πεντηκονταετῆ ἐργασίαν τὴν εἰς τὸ γαλλικὸν ἰδίωμα
μετὰφρασιν τῶν ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων. Ὀλη
ἡ σειρά σῳγείται ἐκ 35 ὀγκωδῶν τόμων, τούτοις δὲ
προστίθεται καὶ ἕτερος μετ' οὐ πολλὴ ἐκδιδόμενος τό-
μος, περιέγων τὸν πραγματικὸν πίνακα.

— Ἐξεδόθη πρό τινος ἐν Λονδίῳ βιβλίον περιέχον
τὸ «Πάτερ ἡμῶν» εἰς τριακοσίας γλώσσας μετὰ τοῦ
ἀλφαριθμοῦ ἐκάστης ἐξ αὐτῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο θεω-
ρεῖται τυπογραφικὸν ἀριστοῦργημα, κατὰ πολλὴ δὲ
ὑπερβαίνει παρόμοιον ἔργον ἐκδοθὲν πρὸ 50ετίας πε-
ρίπου ἐν Αὐστρῶ, τὸ ὅποιον περιεῖχε τὴν αὐτὴν
προσευχὴν εἰς διακοσίας μόνον γλώσσας.